

FŐVÁROSI ÍTÉLŐTÁBLA
3.Kf.27.525/2011/4. szám

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Nyolczas László ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt **Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság** (1024 Budapest, Margit krt. 85.) alperes ellen közbeszerzési ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fejér Megyei Bíróság 2011. szeptember 16. napján kelt 10.K.21.418/2011/12. számú ítélete ellen a felperes 13. sorszám alatt bejelentett fellebbezésére meghozta az alábbi

Í T É L E T E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, a felperest terhelő kereseti illeték mértékét 27.000 (huszonhétezer) forintra leszállítja, egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 50.000 (ötvenezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak - az adóhatóság külön felhívására - 36.000 (harminchatezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az ajánlatkérő felperes a 2011. február 8. napján feladott hirdetményével részvételi felhívást tett közzé a közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény (a továbbiakban: Kbt.) IV. fejezete szerinti gyorsított meghívásos eljárás lefolytatására, amelynek keretében integrált vállalatirányítási rendszert és kapcsolódó szolgáltatásokat kívánt beszerezni. Két társaság nyújtotta be részvételi jelentkezését, a ... Zrt. (a továbbiakban: kérelmező) és az ... Zrt. A felperes mindkét részvételi jelentkezést alkalmasnak minősítette és részükre az ajánlattételi felhívást megküldte. Az ajánlattételi felhívásban bírálati szempontként az összességében legelőnyösebb ajánlat bírálati szempontját jelölte meg, 8 részszerpontot alkalmazott, ezek közül a 7. részszerpontot a bevezetés határideje képezte. E részszerponton belül a felperes két alszerpontot határozott meg, a

vállalatirányítási rendszer éves üzembeállításának határidejét és az értékesítési és számlázási rendszer éves üzembe állításának határidejét, melyet az ajánlattételi dokumentáció IV. fejezetében előírtak szerint a szerződéskötéstől számított naptári napokban kért megadni. Az ajánlattételi dokumentáció részét képező szerződéstervezet 4.3. pont a. és b. alpontja értelmében az ajánlatban bemutatott szolgáltatások nyújtására és az informatikai megoldások karbantartására tett megajánlásokat év, hónap, nap szerint kellett megjelölni. Az ajánlattevők kérdésére a felperes megadta a szakmai ajánlat és a tételes ajánlat definícióját.

A kérelmező ajánlatában a felolvasólapon a 7. bírálati részszerpontra nézve a bevezetés határidejét a szerződéskötéstől számított naptári napokban adta meg, a vállalatirányítási rendszer éves üzembe állításának határidejét 47 napban, az értékesítési és számlázási rendszer éves üzembeállításának határidejét 262 napban. Az ajánlat 5.8. pontjában a javasolt bevezetési ütemterv kapcsán a vállalatirányítási funkciók indítását 2011. június 1-jében jelölte meg, amely naptári napokban megadva szerződéskötés + 47 nap, az értékesítési funkciók indítását pedig 2012. január 1-jében határozta meg, amely naptári napokban megadva a szerződéskötés + 262 napot jelentett. A szerződéstervezet 4.3.a. pontjában ettől eltérően azt rögzítette, hogy a vállalatirányítási üzleti folyamatok esetében a rendszer bevezetése 2011. július 1-jéig történik meg. A felperes által feltett tisztázó kérdésre adott válaszában a kérelmező közölte, hogy a szerződéstervezet 4.3.a. pontjában a vállalatirányítási folyamatok indítására téves határidőt (2011. július 1.) adott meg, a helyes határidő mind az ajánlat 5.8. pontjára és a szerződéstervezet 11. pontjához kapcsolódó 4.3. a. pontjára 2011. június 1. napja.

A felperes a kérelmező ajánlatát érvénytelenné nyilvánította a Kbt. 88. § (1) bekezdésének f) pontja alapján azzal az indokkal, hogy a tisztázó kérdésre adott válaszban helyesbített adat bírálati szempont alapján értékelésre kerülő adat, így a Kbt. 85. § (1) bekezdése értelmében nem módosítható.

A kérelmező ajánlata érvénytelenné nyilvánítását kifogásoló jogorvoslati kérelmére eljár alperes D.307/16/2011. számú határozatával a jogorvoslati kérelemnek helyt adott és megállapította, hogy a felperes megsértette a Kbt. 88. § (1) bekezdés f) pontjára tekintettel a Kbt. 81. § (3) bekezdését, ezért az eljárást lezáró döntését megsemmisítette. Jogi álláspontja szerint az ajánlat lényeges és értékelésre kerülő részeit tartalmazó felolvasólapon és a szakmai ajánlatban a kérelmező a szerződéskötéstől számítva naptári napban adta meg az ajánlatát, a szakmai ajánlatban pedig még dátum szerint is. A szerződéstervezetben ettől eltért ugyan, de a szerződéstervezet nem része a szakmai ajánlatnak, az egyéb iratnak tekintendő. Miután azt nem az értékelés során kell az ajánlatkérőnek megvizsgálni, nem tekinthető az ajánlatok bírálati részszerpontok szerinti tartalmi elemének sem, maga a felperes sem tekintette annak. A szakmai ajánlatban nem volt eltérés és ellentmondás a napok számának meghatározását illetően. A kérelmezőnek a Kbt. 85. § (2) bekezdés a) pontja alapján jogi lehetősége volt a helyes, illetve helytelen adat megjelölésére, ez nem minősült módosításnak, mivel a dokumentációban előírt egyéb irattal kapcsolatos nem egyértelmű nyilatkozatra vonatkozott. A szakmai ajánlatban két azonos nyilatkozat szerepelt a 7. bírálati részszerpontra

vonatkozóan, arról a kérelmező konzekvensen nyilatkozott és azt sehol nem módosította.

Az alperes határozatának megváltoztatása, a terhére rótt jogsértés mellőzése és perköltség iránt előterjesztett keresetet az elsőfokú bíróság elutasította, a felperest az alperes javára 100.000 forint perköltség, az államnak külön felhívásra 900.000 forint illeték megfizetésére kötelezte. Jogi álláspontja szerint azzal, hogy a kérelmező a felolvasólapon és szakmai ajánlatában egyaránt naptári napokban adta meg a bevezetés határidejét, eleget tett a felperes előírásainak. Osztotta az alperes álláspontját abban, hogy a tisztázó kérdésre adott válasz nem jelentette az ajánlat módosítását, a szerződéstervezet 4.3.a. pontjában a felolvasólaptól és a szakmai ajánlattól eltérően közölt határidő kijavítására lehetőség volt. A felperes által hivatkozott, az alperes eltérő joggyakorlatát bemutató határozatot értékelve azt fejtette ki, hogy az nem ellentétes a perben felülvizsgálni kért határozattal.

Az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatása, kereseti kérelmének megfelelő döntés meghozatala és perköltség iránt a felperes terjesztett elő fellebbezést. Sérelmezte az állam részére megfizetendő illeték mértékét, mivel álláspontja szerint az elsőfokú bíróságnak a tételes illeték szabályait kellett volna alkalmazni, figyelemmel az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 43. § (3) bekezdését. A terhére rótt jogsértéssel összefüggésben azzal érvelt, hogy minden ajánlat egységes egésznek tekintendő, ezért a szerződéstervezet is a szakmai ajánlat része. Indítványozta az általa megjelölt alperesi határozat beszerzését, és kérte annak a személynek a tanúkénti meghallgatását, akinek ügyében a hivatkozott alperesi határozat keletkezett.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság megalapozott, jog- és okszerű ítéletének helybenhagyását és perköltséget kért. Határozatában kifejtett jogi álláspontja változatlan fenntartásával azt emelte ki, hogy a Kbt. szabályrendszerében a beszerzés tárgyára vonatkozó szakmai ajánlat tartalmazza az ajánlatkérő műszaki-szakmai elvárásaira adott ajánlatot, és a bírálati szempontrendszerben meghatározott ajánlati elemek azon tartalmi elemeit, amelyek az érvénytelenség és a szerződés megnyerésére vonatkozó adatokat, tényeket és elemeket tartalmazzák. A szerződéstervezet, mint az ajánlati dokumentáció része nem tartozik sem az érvényesség, sem a bírálati részszempontok körébe tartozó ajánlati elemek közé, egyrészt, mert az az ajánlatkérő polgári jogi értelemben vett ajánlata arra nézve, hogy az eredményes közbeszerzés lezárását követően milyen tartalommal köti meg a szerződést, másrészt, mert az abban foglaltak a szerződés polgári jogi aspektusait rögzítik, nem a Kbt. előírásait tartalmazzák. Mivel a szerződéstervezet nem képezi a szakmai ajánlat és a bírálat ajánlati elemeinek részét, az abban rögzített adateltérés hiánypótolható, ami nem tekinthető a szerződés módosításának. Utalt arra, hogy a felperes által hivatkozott döntőbizottsági határozat nem a hirdetmény feladásának idején hatályos Kbt.-én alapult, de nem ellentétes az alperes jelen határozatban elfoglalt jogi álláspontjával. A bizonyítási indítvány elutasítását kérte.

A fellebbezés nem alapos.

A Kbt. meghatározza, hogy a közbeszerzési eljárás adott szakaszában a benyújtott ajánlatok mikor, milyen körülmények között, illetve milyen adatokat érintően és hogyan korrigálhatók. Más-más feltételek mellett erre a célra szolgál a hiánypótlás, a számítási hiba kijavítása, és a felvilágosítás kérés intézménye is.

A 2010. évi LXXXVIII. törvénnyel, a Kbt. 85. § 2010. szeptember 15-étől hatályos - a felvilágosítás kérés szabályait módosító - rendelkezéseinek célja, a törvényhez fűzött indokolás szerint az ajánlat érvénytelensége esélyének csökkentése, annak elősegítése, hogy az ajánlatkérő a ténylegesen legkedvezőbb ajánlatot tevővel köthessen szerződést.

A Kbt. 85. §(1) bekezdése a kizáró okokkal, az alkalmassággal, illetőleg az ajánlati felhívásban vagy a dokumentációban előírt egyéb iratokkal kapcsolatos nem egyértelmű kijelentések, nyilatkozatok, igazolások tartalmának tisztázására nyújt az ajánlatkérő számára lehetőséget. A felvilágosítás megadása a (2) bekezdésben foglalt kivétellel nem eredményezheti az ajánlat módosítását. A (2) bekezdés az ajánlat különböző pontjain eltérő tartalommal szerepeltetett adat korrekcióját biztosítja további korlátok között. Ez a lehetőség tipikusan az elírások kijavítására szolgál, amely korábban egyáltalán nem volt biztosított az eljárásban szereplők számára. Ez utóbbi korrekció egyfelől csak az ajánlatnak az (1) bekezdésben meghatározott részeit érintheti, másfelől nem tartozhat a Kbt. 81. § (4) bekezdése szerint értékelendő adatok körébe.

Egyet értett a másodfokú bíróság a felperessel abban, hogy a szerződéstervezet az ajánlat része, az ajánlat pedig egy egységes egész, a Kbt. az ajánlat alatt a tartalomjegyzéktől a felolvasólapon át mindazoknak a dokumentumoknak az összességét érti, amelyet az ajánlatkérő az ajánlattevőktől csatolni megkíván. Ez sok esetben a papír alapon benyújtandó ajánlatok esetében fizikailag is megjelenő követelmény, ha az ajánlat egybefűzését kéri az ajánlatkérő. Az alperesi gyakorlat alapján kijelenthető, hogy az ajánlatokra az alperes sem tekint másképp. Ez okból a felperes az alperesi korábbi eltérő jogértelmezésre nem hivatkozhat. Az eseti döntésre ugyanakkor a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságtól eltérően azért nem volt figyelemmel, mert az a közbeszerzésekről szóló 1995. évi XL. törvény alapján, eltérő jogi környezetben, más tényállás mellett hozott határozat volt. Egyebekben pedig a Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága Közigazgatási Kollégiumának az élet elvesztésével járó kárpótlás megállapításáról és az ügyfélegyenlőség alapelveinek érvényesüléséről szóló 1/2002. Közigazgatási jogegységi határozata szerint az ügyfélegyenlőség alapelveinek érvényesülése nem járhat azzal a következménnyel, hogy a jogalkalmazó korábbi téves jogértelmezésén alapuló gyakorlatát ne változtathassa meg. Ez azt jelenti, ha a hatóság korábbi határozati érveivel ellentétes következtetésre jut más, de hasonló ügyben, pusztán ez nem eredményezheti a döntés jogszerűtlenségét. A Fővárosi Ítéltábla ez okból mellőzte a felperes bizonyítási indítványát, és nem hallgatott meg tanút a hivatkozott határozati döntés alapjául szolgáló körülmények feltárása érdekében, az az ügy mikénti eldöntése szempontjából közömbös. Ugyanakkor az

ajánlat Kbt. szerinti egysége az alábbi okokból nem volt befolyással a jogkérdés megítélésére.

A Kbt. mindenkor hatályos rendelkezései tételesen meghatározzák a közbeszerzési eljárás adott mozzanatához kapcsolódó szabályozási rendből következően, ha egy-egy jogintézmény az ajánlat, mint egységes egészhez képest annak csak egy részéhez, részeihez, vagy csak elemeihez rendelhető. Ilyen szabályozást jelent a perben alkalmazandó Kbt. 85. §-a is, hiszen az ajánlatkérő csak az ajánlat bizonyos részeire nézve kérhet felvilágosítást. Nem tartozik ide az ajánlatnak az alperes által - követve a felperes kiírásban megjelenő értelmezését - összefoglalóan szakmai ajánlatnak nevezett része, amely az ajánlatnak szűkebb, azokat a lényeges elemeket tartalmazó része, amely alapján megtörténik az ajánlat tartalmi elemek szerinti értékelése.

A kérelmező a felolvasólapon, és tételes ajánlatának 5.8. pontjában szerepeltetett határidők közül egyet, amelyet több helyen dátumszerűen adott meg, egy helyen, elírt. Ez nem volt értékelési szempont, és az elírás a szerződéstervezetben történt. A szerződéstervezetet helyesen tekintette az alperes és vele egyezően az elsőfokú bíróság olyan egyéb iratnak, amelyre nézve felvilágosítás kérhető. Függetlenül attól, hogy a kérdéses adat az ajánlat szakmai részeiben is szerepel, mivel az elírás nem abban a részben volt, hanem egyéb helyen, a korrekcióra lehetőség volt. Ettől eltérő jogértelmezés a jogalkotói célt üresítené ki, továbbra sem téve lehetővé a hasonló elírások korrekcióját. A kérelmező a felvilágosítás kérés nyomán - élve a Kbt. 85. § (2) bekezdésében számára biztosított lehetőséggel - megadta a helyes adatot, amelyet a közbeszerzési eljárásban a továbbiakban figyelembe kellett volna venni.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az ajánlatok elbírálása során értékelésre kerülő adatot nem a szerződéstervezet tartalmazza, hanem a felolvasólap, amelynek célja, hogy az ajánlatok bontásakor az ajánlatkérő rendelkezésére álljon összegyűjtve mindaz az adat, amelyet a jelenlévők a törvénynek a bontási eljárásra előírt rendelkezései alapján megismerhetnek, továbbá az ajánlat bírálati szempontok szerinti tartalmi elemeit magában foglaló, részletesen kidolgozott szakmai ajánlat, és tételes ajánlat, amelyre nézve a felperes a kiírás szerinti definíciót is adott. Helytállóan állapította meg ezért az elsőfokú bíróság, hogy a szerződéstervezet annak ellenére, hogy az ajánlat részének tekinthető, nem tartalmaz értékelésre kerülő bírálati szempont szerinti tartalmi elemet, figyelemmel arra is, hogy az értékelést naptári napok szerint kellett elvégezni az ajánlattételi felhívás és dokumentáció előírásai szerint, míg a szerződéstervezetben a kérelmező az adatot év, hónap, nap megjelöléssel adta meg, így az abban vétett elírás korrigálható volt. A Kbt. 83. § (2) bekezdése és a 85. § (2) bekezdése megfogalmazásából okszerűen következik, hogy a bírálati szempontot adó értékelésre kerülő ajánlati elemek nem módosíthatók vagy hiánypótolthatók, de ez nem áll fenn a szerződéstervezet esetében, mivel az értékelésre váró ajánlati elemet nem tartalmaz. Alaptalan volt ezért a felperes döntése helyességével érvelő fellebbezése, jogsértő módon járt el, amikor a

felvilágosítás kérésére adott választ nem fogadta el és a kérelmező ajánlatát érvénytelenné nyilvánította.

Helytállóan hivatkozott a felperes fellebbezésében arra, hogy téves a terhére megállapított illeték mértékének a meghatározása. Az elsőfokú bíróság tévedett a kereseti illeték megállapításánál. Ítéletének indokolásában ugyan erre nem tért ki, de vélhetően a közbeszerzés értékét tekintette a per tárgy értéknek és az alapján állapította meg az illeték mértékét az Itv. 42. § (1) bekezdésének a) pontja alapján. A per tárgy értéke azonban nem azonos a közbeszerzés értékével. A közbeszerzési eljárás rendje meghatározott a közbeszerzés értéke által, a közbeszerzési jogorvoslati eljárás a közbeszerzési eljárás adott része ellen kezdeményezett közigazgatási eljárás, az annak eredményeként hozott határozat bírósági felülvizsgálata a per tárgya. Az illeték, miután a tételes illeték alá az Itv. 43. § (3) bekezdésében írtak szerint nem tartozik, ha az illeték alapja - a marasztalás összegszerűségének hiányában meg nem határozható,- az Itv. 39. § (3) bekezdése szerinti. Így a keresetlevél beadásának időpontjában hatályos Itv. 39. § (3) bekezdése értelmében a Fővárosi Bíróság és a megyei bíróság előtt első fokon indult peres eljárásban az illeték számításának alapja 450.000 forint, ehhez képest a lerovandó illeték összeg a 6 % alapulvételével 27.000 forint.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban. Pp.) 253. § (2) bekezdése értelmében részben megváltoztatta, a felperest terhelő kereseti illeték mértékét a fentieknek megfelelően leszállította, egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

A sikertelenül fellebbező felperest a Pp. 78. § (1), (2) és 79 § (1) bekezdése értelmében kötelezte az alperes másodfokú perköltségének megfizetésére, valamint az Itv. 39. § (3) bekezdésének c) pontja, a 46. § (1) bekezdése alapján a feljegyzett fellebbezési illeték viselésére.

Budapest, 2012. január 18. napján

**Dr. Sára Katalin s.k. a tanács elnöke, Dr. Páldy Zsuzsanna s.k. előadó bíró,
Dr. Szőke Mária s.k. bíró**

A kiadmány hitelül:

tisztviselő